

uvedená dříve, než nastaly právní účinky podle § 1 odst. (2) uv. zák., tedy nejpozději do konce doby zkušební. Nejvyšší soud poukazuje v té příčině na podrobné odůvodnění, obsažené v rozhodnutí ze dne 1. března 1927, Zm I 107/27 (sbírka n. s. čís. 2679). Bylo proto zmateční stížnosti generální prokuratury podle § 33 tr. ř. na záštitu zákona podle § 292 tr. ř. vyhověti a rozhodnouti tak, jak se stalo. Poslední část výroku je odůvodněna tím, že se nařízení výkonu trestů stalo toliko z důvodu § 6 čís. 1 uv. zák., a proto se soud první stolice nezabýval otázkou, zda není pro nařízení výkonu trestu i některý z jiných důvodů uvedeného zákona.

Čís. 3298.

Porušení zákona (§ 33 tr. ř.) v ustanovení § 56 odst. druhý branného zákona (z 19. března 1920, čís. 193 sb. z. a n.) odsouzením pro přečin podle § 47 branného zákona civilním soudem.

(Rozh. ze dne 19. října 1928, Zm I 610/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona právem: Zavedením trestního řízení krajským soudem v Mladé Boleslavi proti obžalovanému pro přečin podle § 47 a) branného zákona a dalším tohoto přečinu se týkajícím postupem, zejména odsuzujícím výrokem rozsudku ze dne 7. září 1928 (odst. III. rozsudkového výroku) byl porušen zákon v ustanovení § 56 odst. druhý zák. z 19. března 1920, čís. 193 sb. z. a n.; ony úkony, zejména pak výrok, jímž byl Antonín K. uznán vinným přečinem neuposlechnutí povolávacího rozkazu vojenského podle § 47 uv. zák. se zrušují; důsledkem toho zrušuje se i výrok o trestu a obžalovanému vyměřuje se trest znovu podle § 202 tr. zák. Jinak zůstává rozsudek krajského soudu nedotčen.

Důvody:

Rozsudkem krajského soudu v Mladé Boleslavi ze dne 7. září 1928 byl obžalovaný uznán vinným zločinem podvodu podle §§ 197 a 200 tr. zák., přestupkem zpronevěry podle § 461 tr. zák. a přečinem neuposlechnutí povolávacího rozkazu vojenského podle § 47 a) branného zákona. Rozsudek jest právoplatný a obžalovaný nastoupil trest dne 7. září 1928. Branný zákon (z 19. března 1920, čís. 193 sb. z. a n.) ustanovuje v § 56 odst. druhý, že osoby, které spáchají některý z přečinů uvedených v §§ 47 až 51 téhož zákona, podléhají vojenské trestní soudní pravomoci. Byl tedy zavedením trestního řízení, dále provedením hlavního přelíčení ze dne 7. září 1928, pokud šlo o přečin podle § 47 uv. zák., a odsuzujícím výrokem vztahujícím se na uvedený přečin (odst. III. rozsudkového výroku) porušen zákon v ustanovení § 56 odst. druhý uv. zák. Bylo proto zmateční stížnosti generální prokuratury podle § 33 tr. ř. na záštitu zákona podle § 292 tr. ř. vyhověti a rozhodnouti tak, jak se stalo.